

Projektą, „Mutual Understanding of Criminal Records Information“ (toliau – MUCRI projektas, Projektas), inicijavo Jungtinė Karalystė. Projektas finansuotas Europos Komisijos Baudžiamojo teisingumo programos ir Jungtinės Karalystės centrinės institucijos, atsakingos už keitimąsi teistumo duomenimis, lėšomis. Projektas, kurio trukmė – 12 mėnesių, vykdytas 2011 metais.

Projekto inicijavimą lėmė tai, kad teistumo informacija, kuria keičiamasi tarp Europos Sąjungos valstybių narių, ne visada yra pakankama, tinkamai suprantama ir interpretuojama dėl bendrų tokiai informacijai standartų nebuvimo, skirtingų kalbų vartojimo, specifinių nacionalinių teisinių

sistemų ypatybių.

Atsižvelgiant į glaudų Lietuvos ir Jungtinės Karalystės bendradarbiavimą, keičiantis teistumo informacija, taip pat į vieną didžiausių lietuvių bendruomenių, gyvenančių Jungtinėje Karalystėje, Projekto vykdytojai išskyrė Lietuvą kaip vieną naudingiausių ir labiausiai dominančių valstybių narių, vykdant šį Projektą.

Pagrindiniai Projekto tikslai:

- atlikti visų valstybių narių nacionalinių teisės sistemų analizę, siekiant identifikuoti kiekvienos valstybės narės teistumo duomenų tvarkymo mechanizmus bei specifiką;
- identifikuoti problemas, su kuriomis susiduria valstybių narių centrinės institucijos ir nacionalinės teisėsaugos institucijos, vertindamos ir interpretuodamos teistumo informaciją, gautą iš kitų valstybių narių;
- parengti rekomendacijas Europos Komisijai, valstybių narių centrinėms institucijoms ir nacionalinėms teisėsaugos institucijoms, siekiant pagerinti keitimosi teistumo informacija procesus bei informacijos supratimą.

Projekto metu parengti ir valstybėms narėms pateikti klausimynai, organizuoti susitikimai su Europos Komisijos, valstybių narių centrinių institucijų ir nacionalinių teisėsaugos institucijų atstovais. Analizės etape didžiausias dėmesys skirtas šioms sritims: asmenų identifikavimas, informacijos vertimas, nacionalinių nusikaltimų ir sankcijų supratimas, papildomos informacijos poreikis, nacionalinių teistumo registrų pažymos, bendradarbiavimas tarp valstybių narių centrinių institucijų. Nustatyta, kad: 18 valstybių narių susiduria su asmenų identifikavimo problemomis, keičiantis teistumo duomenimis; 11 valstybių narių – su gaunamos informacijos vertimo problemomis; 16 valstybių narių – su kitų valstybių narių nusikaltimų vertinimo ir interpretavimo problemomis; 20 valstybių narių – su kitų valstybių narių sankcijų vertinimo ir interpretavimo problemomis, 10 valstybių narių – su bendradarbiavimo su kitų valstybių narių centrinėmis institucijomis problemomis.

Siekiant gerinti keitimosi teistumo informacija procesus, Projekto galutinėje ataskaitoje išskirtos 7 rekomendacijos, skirtos Europos Komisijai ir valstybėms narėms:

1) informacija, kuri reikalinga kiekvienai valstybei narei asmenų identifikavimo procesuose, turėtų būti susisteminta ir surinkta į vieną nuolat atnaujinamą dokumentą, o kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad nacionalinės teisėsaugos institucijos kauptų reikiamą identifikacinę informaciją;

2) Europos Komisija turėtų patvirtinti bendrą visoms valstybėms narėms priimtina privalomos identifikacinės informacijos sąrašą;

3) Europos Komisija turėtų nustatyti bendrą metodologiją teistumo informacijos vertimui, įtraukiant specifinių teisinių terminų reikšmes;

4) valstybės narės išduodamose nacionalinių teistumo registru pažymose turėtų, vadovaujantis 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/315/TVR dėl valstybių narių keitimosi informacija iš nuosprendžių registro organizavimo ir turinio, įtraukti nacionalinio nusikaltimo pavadinimą ar teisinę klasifikaciją ir taikomas teises nuostatas;

5) valstybės narės, kurioms 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2009/315/TVR įtvirtinta pravaroma informacija, susijusi su nusikaltimais, nėra pakankama dėl specifinių nacionalinės teisės reikalavimų, turėtų peržiūrėti savo nacionalines duomenų tvarkymo taisykles ir jas pritaikyti prie bendrų Tarybos pamatiniame sprendime įtvirtintų reikalavimų;

6) Europos Komisija turėtų apsvarstyti galimybę apibrėžti keitimosi papildoma informacija tvarką, reglamentuojant tokios informacijos keitimosi atvejus ir turinį;

7) Europos Komisija turėtų sukurti internetinę duomenų saugyklą, skirtą valstybėms narėms, kurioje būtų talpinama informacija apie kiekvienos valstybės narės teises sistemas, baudžiamuosius įstatymus, asmenų identifikavimo tvarką, kontaktinę kompetentingų institucijų informaciją, rekomendacijas dėl papildomos informacijos gavimo.